

Χρόνοι και Τόποι

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο
Roberto Randellini

33° 90° 97°

Υπάρχει ένας τόπος που δεν είναι τόπος, σε ένα χρόνο που δεν είναι χρόνος, σχεδόν τέλειος, όπου μπορούμε να βρούμε την απάντηση στα πιο δύσκολα ερωτήματα, στα πιο περίλοκα και ευφυή. Μπορούμε να αναρωτηθούμε για τα Μεγάλα Μυστήρια της ζωής και του θανάτου και όχι μόνον. Υπάρχει χρόνος για την πολύ μεταβατική αλήθεια που μοιάζει με ήχο, χωρίς να είναι ωστόσο ήχος, στην οποία οφείλουμε πολλή προσοχή και άκουσμα, διότι θα μπορούσε να δραπετεύσει χωρίς να αφήσει ίχνη.

Λένε ότι ήρωες είναι αυτοί που πολέμησαν και νίκησαν το λήθαργο, βιώνοντας τη λήθη της Σαμσάρα. Είναι οι «ΕΣΤΟΙ» (αυτοί που ίστανται όρθιοι) ηγεμόνες των ορατών και άορατων πεδίων της εκδήλωσης. Όσιρις και Χριστός.

Όλα αυτά είναι αληθή και αυτοί οι ήρωες μέσα στην ανθρώπινη κατ'αρχήν και θεία κατόπιν πληρότητά τους, με το παράδειγμά τους και τους αγώνες τους για την απελευθέρωση από τις αλύσους των υλικών συνθηκών, αντιπροσωπεύουν πρότυπα για μελέτη. Η δράση τους ακτινοβολεί αιώνια στις καρδιές μας. Η θέλησή τους, η σεμνότητά τους και το θάρρος τους, ενωμένα στην αφοσίωσή τους, είναι άλλα τόσα παραδείγματα ουράνιας αρετής θείας προέλευσης.

Σήμερα η ανθρωπότητα, δυστυχώς, δεν θέλει πλέον να μιλά για ήρωες, για αυτούς τους «χρόνους» και τους «τόπους» σε μνήμη εκείνης της εποχής του Χρυσού, βιωμένης στη μνήμη από λίγες εκλεκτές ψυχές.

Εκείνη την εποχή δεν υπήρχε το κενό, δεν υπήρχε η αποκόλληση από το θείο, όλα τα επίπεδα ύπαρξης ήσαν πλήρη, αντανακλώντας την εντός τους αλήθεια. Η ανθρωπότητα ανταποκρινόταν διαμέσου των Τύπων στο Θείο Επίπεδο. Από τη θυσία που λάμβανε χώρα στα κατώτερα επίπεδα, η «Πίστη» ανακαλούσε από τα ανώτερα, τα άφθονα και πλουσιοπάροχα αποτελέσματα της «Αρετής» κάτω από την μορφή της Γνώσης, της Δικαιοσύνης, της Αγάπης, του Φωτός και της Αλήθειας.

Οι τόποι συνάντησης του Μεγάλου Μυστηρίου με το ανείπωτο, με τον Υπέρτατο Κτίστη των Κόσμων, δεν είναι εμπορεύσιμοι, δεν φαίνονται ούτε αγοράζονται, δεν κλέβονται και δεν αποκαλύπτουν τα μυστήριά τους ούτε καν μέσα από το επίπεδο της λογικής και της αιτίας. Κατακτώνται με την Αγάπη, τη Βούληση και τη Σεμνότητα, εγκαταλείποντας την υπεροψία, την συνδεδεμένη στην ανθρώπινη προσωπικότητα. Οφείλουμε να αφήσουμε να αναδυθεί μέσα μας η δύναμη της Επιθυμίας, της Αγάπης για την Αλήθεια. Οφείλουμε να προσπαθήσουμε να θυμηθούμε ότι στην απαρχή των χρόνων, ήμασταν καθαρό πνεύμα. Οι ιεροί τόποι στον χρόνο της εσωτερικής περισυλλογής είναι οι ιεροί Ναοί, τα θυσιαστήρια, οι

Στοές, τα Τρίγωνα όπου μιλά η αρχαία γλώσσα των πουλιών, διαμέσου των σημείων και των συμβόλων.

Αυτή η παρακμάζουσα ανθρωπότητα, νομίζει ότι μπορεί να κάνει χωρίς το Θεό, τείνοντας να τον εξαλείψει και διαδίδοντας ότι θα μπορούσαμε να κάνουμε και χωρίς αυτόν, στο όνομα της προόδου και των επακόλουθων επιτυχιών στον τεχνολογικό και επιστημονικό τομέα. Κλωνοποιήσεις ανθρώπων, όντα ανακατασκευασμένα στα εργαστήρια, ηλικίες άνω των 150 ετών και μετά πού; Ακόμη και εάν ο άνθρωπος προσέγγιζε τον Άρη, τον Ερμή, τον Δία και το Κρόνο και τα πιο μακρυνά άστρα, τί θα άλλαζε στη ψυχή του; θα αισθανόταν μήπως πιο σοφός;

Όχι μακριά από εμάς, όχι έξω από εμάς, μέσα μας μεσουραναί η αλήθεια, το φως, η γνώση, η αγάπη ο Λόγος... ο ίδιος ο Θεός! Όλα τα υπόλοιπα είναι σκιά. Ο Θεός δεν θα επιτρέψει ποτέ να καταστραφούν εκείνοι οι τόποι και εκείνοι οι χρόνοι όπου διαλογιζόμαστε με αντικείμενο εμάς τους ίδιους, για το από πού ερχόμαστε, πού πηγαίνουμε, ποιοί είμαστε.

Σε αυτή τη συνάντηση με αυτούς τους τόπους και αυτούς τους χρόνους οφείλουμε να είμαστε παρόντες καθαροί, μακριά από κάθε υλική σκουριά. Εκεί βρίσκεται το μυστικό. Μέχρις ότου να ολοκληρωθεί το θαύμα του Μυστικού με την εσωτερική ατομική μας επαφή με τον Υπέρτατο Κτίστη των Κόσμων, επικαλώντας Τον με Αγάπη για να απαντήσει με Αγάπη.

Αυτός είναι ο Τύπος!

Μεταξύ της επαγρύπνησης και του ύπνου, όταν ο ήλιος γίνεται κόκκινος ζωντανός και οι σκιές της νύχτας χάνονται στον ορίζοντα προτού κατακλιθούν στη δύση, μεταξύ επαγρύπνησης και ύπνου, στην αυγή ενός νέου πρωινού, μεταξύ του κρύου και της σκιάς της νύχτας και της ζέσης και του φωτός της ημέρας που έρχεται... εκεί ο Άνθρωπος μπορεί να νοιώσει την αντανάκλαση των αρχαίων αληθειών.

Κοιτώντας τότε μέσα του, να αναδυθεί η θεία εικόνα. Τότε οφείλει να διατηρήσει αναμμένη την Επιθυμία-Αγάπη. Έτσι θα διατηρήσει την παρουσία του Θεού μέσα του και θα αποκαλύψει σιγά σιγά το μυστήριο της ζωής.

Η μύηση είναι αυτό που μας βοηθά να ξαναβρούμε εκείνους τους χρόνους και εκείνους τους τόπους για να διαλογισθούμε και να ανακαλέσουμε, αποχωριζόμενοι γλυκά από τους υλικούς δεσμούς. Οφείλουμε να στεκόμαστε όσο χρειάζεται στον προσωπικό μας εσωτερικό αθάνωρα, κάθε βράδυ και κάθε πρωί για να εδραιώσουμε την επαφή με τον Υπέρτατο Κτίστη των Κόσμων, ευχαριστώντας Τον για ό,τι μας έδωσε και για ό,τι θα μας δώσει, και για τις χαρές και για τις δοκιμασίες, για τα καλά και τα άσχημα, διότι για το κάθε τι υπάρχει μία αιτία.

Οφείλουμε να Του ζητούμε να μας φωτίσει με το φως της γνώσης Του, ώστε να γίνει το «θέλημά Του».

Ό,τι εμφανίζεται ως αρχή ενός κύκλου, μπορεί να είναι και το τέλος ενός κύκλου.

Όπως ο ήλιος αναδύεται κόκκινος έτσι οι άνθρωποι της απαρχής των χρόνων, εκείνοι της εποχής του χρυσού, είναι πάντοτε παρόντες ανάμεσά μας.

Προσπαθούν να χρωματίσουν με κόκκινο το μαύρο χρώμα της εποχής μας του σιδήρου, της Kali Yuga.

Και είναι μαύρη και παρηκμασμένη διότι έχει σκοτεινιάσει πνευματικά.

10/2014